



## Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

10. aprill 2018\*

Eelotsusetaotlus – Transpordi valdkonna teenused – Direktiiv 2006/123/EÜ – Teenused siseturul – Direktiiv 98/34/EÜ – Infoühiskonna teenused – Infoühiskonna teenuseid puudutav eeskiri – Mõiste – Vahendusteenus, mis võimaldab nutitelefoniga rakenduse abil tasu eest kokku viia isiklikku sõidukit kasutavad mittekuulsed autojuhid ja isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita – Kriminaalkaristused

Kohtuasjas C-320/16,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel tribunal de grande instance de Lille'i (Lille'i esimese astme kohus, Prantsusmaa) 17. märtsi 2016. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. juunil 2016, kriminaalmenetluses järgmise isiku suhtes:

**Uber France SAS,**

menetluses osales:

**Nabil Bensalem,**

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident A. Tizzano, kodade presidendid R. Silva de Lapuerta, M. Ilesič, A. Rosas, J. Malenovský ja E. Levits, kohtunikud E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby (ettekandja), K. Jürimäe, C. Lycourgos ja M. Vilaras,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikku menetlust ja 24. aprilli 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Uber France SAS, esindajad: *avocat* Y. Chevalier, *avocat* Y. Boubacir ja *avocat* H. Calvet,
- N. Bensalem, esindaja: *avocat* T. Ismi-Nedjadi,
- Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja R. Coesme,
- Eesti valitsus, esindaja: N. Grünberg,
- Madalmaade valitsus, esindajad: H. Stergiou ja M. Bulterman,

\* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
  - Soome valitsus, esindaja: S. Hartikainen,
  - Euroopa Komisjon, esindajad: H. Tserepa-Lacombe, J. Hottiaux, Y. G. Marinova, G. Braga da Cruz ja F. Wilman,
  - EFTA järelevalveamet, esindajad: C. Zatschler, Ø. Bø, M. L. Hakkebo ja C. Perrin,
- olles 4. juuli 2017. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,  
on teinud järgmise

#### otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT 1998, L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8)) (edaspidi „direktiiv 98/34“), artiklit 1 ja artikli 8 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36) artikli 2 lõike 2 punkti d.
- 2 Taotlus on esitatud tribunal correctionneli (kriminaalkohus) lahendatavas erasüüdistuse alusel algatatud kriminaalasjas, milles on esitatud tsiviilhagi ja milles äriühingut Uber France SAS süüdistatakse niisuguse süsteemi ebaseaduslikus korraldamises, mille abil viiakse kokku isiklikku sõidukit kasutavad mittekutselised autojuhid ja isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita.

#### Õiguslik raamistik

##### *Liidu õigus*

##### *Direktiiv 98/34*

- 3 Direktiivi 98/34 artikli 1 punktides 2, 5, 11 ja 12 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

2. „teenus“ – infoühiskonna iga teenus ehk kõik vahemaa tagant elektroonilisel teel ja teenusesaaja isikliku taotluse alusel ning tavaliselt tasu eest osutatavad teenused.

Selle määratluse puhul tähendab:

- „vahemaa tagant“, et teenust osutatakse ilma osapoolte üheaegse kohalolekuta,
- „elektroonilisel teel“, et teenus saadetakse lähtepunktist ja võetakse sihtkohas vastu elektrooniliste andmetöötlus- (sh pakkimisseadmete) ja säilitusseadmete abil ning seda saadetakse, edastatakse ja võetakse vastu täielikult juhtmete või raadio kaudu, optiliselt või muude elektromagnetiliste vahendite abil,

- „teenusesaaja isikliku taotluse alusel“, et teenust osutatakse andmeedastusena isikliku taotluse alusel.

Käesoleva määratluse alla mittekuuluvate teenuste näidisloend on toodud V lisas.

[...]

5. „teenuseid puudutav eeskiri“ – üldist laadi nõuded, mis puudutavad teenuste pakkumisele juurdepääsu ja nende pakkumist punkti 2 tähenduses, eelkõige aga teenusepakkujat, teenuseid ja teenuste tarbijat puudutavad sätted, välja arvatud sätted, mis ei puuduta otseselt nimetatud punktis määratletud teenuseid.

[...]

Selles määratluses:

- peetakse eeskirja konkreetset infoühiskonna teenustele suunatuks, kui selle põhjenduste või regulatiivosa kõigi sätete või mõne üksiksätte konkreetseks eesmärgiks on reguleerida nimetatud teenuseid otsesel ja sihikindlal viisil,
- eeskirja ei peeta konkreetset infoühiskonna teenustele suunatuks, kui see puudutab nimetatud teenuseid ainult kaudselt ja juhuslikult.

[...]

11. „tehnilised eeskirjad“ – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

[...]

12. „tehniliste eeskirjade eelnõu“ – tehnilise spetsifikatsiooni, muu nõude või teenuseid puudutava eeskirja tekst, sealhulgas haldusnormid, mis on koostatud eesmärgiga need tehniliste eeskirjadena jõustada või lõpuks jõustada lasta, ja mis on ettevalmistusetapis, kus saab veel teha olulisi muudatusi.“

- 4 Direktiivi artikli 8 lõike 1 esimeses lõigus on sätestatud:

„Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.“

- 5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (ELT 2015, L 241, lk 1), artiklite 10 ja 11 kohaselt tunnistati direktiiv 98/34 alates 7. oktoobrist 2015 kehtetuks.

*Direktiiv 2006/123*

- 6 Direktiivi 2006/123 põhjenduses 21 on märgitud, et „[t]ransporditeenused, sealhulgas linnatransport, takso- ja kiirabiveod, samuti sadamateenused tuleks [selle] direktiivi reguleerimisalast välja jätta“.
- 7 Direktiivi 2006/123 artikli 2 lõike 2 punkt d näeb ette, et direktiivi ei kohaldata transpordi valdkonna teenustele, sealhulgas sadamateenustele, mis kuuluvad EÜ asutamislepingu V jaotise – nüüd EL toimimise lepingu kolmanda osa VI jaotise – reguleerimisalasse.

***Prantsuse õigus***

- 8 1. oktoobri 2014. aasta seadusega nr 2014-1104 taksode ja reisijateveo teenust pakkuvate juhiga autode kohta (loi n° 2014-1104 du 1<sup>er</sup> octobre 2014 relative aux taxis et aux voitures de transport avec chauffeur (*JORF*, 2.10.2014, lk 15938)) lisati transpordiseadustikku (code des transports) artikkel L.3124-13 järgmises sõnastuses:

„Sellise süsteemi korraldamise eest, mille abil viiakse kliendid kokku isikutega, kes tegelevad artiklis L.3120-1 nimetatud tegevustega[, see tähendab reisijate tasulise maanteeveoga alla kümne istekohaga sõidukiga, välja arvatud juhul, kui tegemist on ühistranspordiga või reisijate maanteeveoga erahuvides], kuid kes ei ole ei maanteetranspordi ettevõtjad, kes võivad osutada käesoleva raamatu 1. jaotise II peatükis nimetatud juhuteenuseid, ega taksod, kahe- või kolmerattalised mootorsõidukid või reisijateveo teenust pakuvad juhiga autod käesoleva jaotise tähenduses, karistatakse kaheaastase vangistuse ja 300 000 euro suuruse rahalise karistusega.“

Juriidilisi isikuid, kes on tunnistatud kriminaalkorras vastutavaks käesolevas artiklis kirjeldatud kuriteo eest, karistatakse lisaks karistusseadustiku (code pénal) artiklis 131-38 ette nähtud korras mõistetavale rahalisele karistusele sama seadustiku artikli 131-39 punktides 2–9 ette nähtud karistustega. Artikli 131-39 punktis 2 nimetatud keeld puudutab tegevust, millega tegelemisel või millega seoses rikkumine toime pandi. Selle artikli punktides 2–7 ette nähtud karistusi saab mõista ainult maksimaalselt viieks aastaks.“

- 9 Karistusseadustiku (code pénal) artikli 131-39 punktides 2–9 on ette nähtud:

„Kui seaduses on nii sätestatud, kohaldatakse juriidilise isiku poolt toime pandud esimese või teise astme kuriteo eest ühte või mitut järgmist karistust.“

[...]

2. Tähtajatu või kuni viieaastane keeld tegutseda otseselt või kaudselt ühel või mitmel kutse- või tegevusalal.
3. Kohtuliku järelevalve kohaldamine kuni viis aastat.
4. Ettevõtete või ühe või mitme ettevõtte, mida ettevõtja talle süüks arvatud tegude toimepanemiseks kasutas, lõplik või kuni viieks aastaks sulgemine.
5. Tähtajatu või kuni viieaastane välistamine riigihankemenetlustest.
6. Tähtajatu või kuni viieaastane keeld pakkuda avalikult väärtpabereid või anda oma väärtpabereid kauplemiseks reguleeritud turul.

7. Tähtajatu või kuni viieaastane keeld väljastada muid pangatšekke peale nende, mis võimaldavad soodustatud isikul kohustatud isiku juures raha välja võtta või mis on sertifitseeritud, või kasutada maksekaarte.
8. Konfiskeerimine vastavalt artiklis 131-21 ette nähtud tingimustele ja korrale.
9. Tehtud otsuse avaldamine või levitamine kas trükimeedias või mistahes elektroonilise sidevahendi kaudu.“

### **Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus**

- 10 Uber France osutab nutitelefoni rakenduse kaudu teenust „Uber Pop“, millega ta viib kokku isiklikku sõidukit kasutavad mittekutselised autojuhid ja isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita. Nagu tribunal de grande instance de Lille (Lille'i esimese astme kohus, Prantsusmaa) eelotsusetaotluses on märkinud, määrab nimetatud äriühing kõnealuse rakenduse kaudu osutatud teenuse raames kindlaks tariifid, võtab kliendilt iga sõidu eest tasu, millest ühe osa kannab edasi sõiduki mittekutselisele juhile, ja väljastab arved.
- 11 Uber France'i süüdistatakse liikmesriigi kohtus, kes lahendab erasüüdistuse alusel kriminaalasja, milles tsiviilhageja on Nabil Bensalem, esiteks alates 2. veebruarist ja 10. juunist 2014 ebaausa kaubandustava kasutamises, teiseks alates 10. juunist 2014 ebaseaduslikus taksoveos osalemises ning kolmandaks alates 1. oktoobrist 2014 sellise ebaseadusliku süsteemi korraldamises, mis viib kokku kliendid ja isikud, kes teostavad tasulist reisijate maanteevedu väiksemate kui 10kohaliste sõidukitega.
- 12 Tribunal de grande instance de Lille (Lille'i esimese astme kohus) mõistis 17. märtsi 2016. aasta otsusega Uber France'i süüdi ebaausa kaubandustava kasutamises ja mõistis nimetatud äriühingu õigeks ebaseaduslikus taksoveos osalemise süüdistuses.
- 13 Seoses süüdistusega, mis puudutab sellise süsteemi ebaseaduslikku korraldamist, mille abil viiakse kokku kliendid ja mittekutselised autojuhid ning mis on karistatav transpordiseadustiku artikli L. 3124-13 alusel, tekkis kõnealusel kohtul kahtlus, kas seda sätet tuleks käsitada nii, et see kehtestab infoühiskonna „teenuseid puudutava eeskirja“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 5 tähenduses, arvestades et direktiivi artikli 8 lõike 1 kohaselt sellest eeskirjast teatamata jätmise korral ei saaks seda eraõiguslike isikute suhtes kohaldada, või pigem nii, et see kehtestab eeskirja, mis puudutab „transpordi valdkonna teenuseid“ direktiivi 2006/123 artikli 2 lõike 2 punkti d tähenduses.
- 14 Neil asjaoludel otsustas tribunal de grande instance de Lille (Lille'i esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas transpordiseadustiku artikkel L.3124-13, mis lisati 1. oktoobri 2014. aasta seadusega nr 2014-1104 taksoveo ja reisijateveo teenust pakkuvate juhiga autode kohta, kujutab endast uut otsust tehnilist eeskirja, mis puudutab üht või mitut infoühiskonna teenust [direktiivi 98/34] tähenduses, mistõttu peab sellest eeskirjast vastavalt selle direktiivi artiklile 8 eelnevalt Euroopa Komisjonile teatama, või kuulub see [direktiivi 2006/123] kohaldamisalasse, mille artikli 2 [lõike 2] punkti d kohaselt on transport välistatud?

Kas juhul, kui küsimuse esimesele osale vastatakse jaatavalt, on [direktiivi 98/34] artiklis 8 ette nähtud teatamiskohustuse rikkumise tagajärg see, et transpordiseadustiku artikkel L. 3124-13 ei ole õigussubjektide suhtes kohaldatav?“

## Eelotsuse küsimuse analüüs

- 15 Küsimuse esimeses osas palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas direktiivi 98/34 artiklit 1 ja direktiivi 2006/123 artikli 2 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et siseriiklikku õigusnormi, mis näeb ette kriminaalkaristuse sellise süsteemi korraldamise eest, mis viib kokku kliendid ja isikud, kes teostavad tasulist reisijate maanteevedu väiksemate kui 10kohaliste sõidukitega, omamata selleks luba, tuleb käsitada infoühiskonna teenuseid puudutava eeskirjana, millest tuleb direktiivi 98/34 artikli 8 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kohustuse kohaselt komisjonile eelnevalt teatada, või puudutab asjaomane õigusnorm hoopis transpordi valdkonna teenust, mis ei kuulu direktiivi 98/34 ega direktiivi 2006/123 kohaldamisalasse.
- 16 Kõigepealt tuleb märkida, et põhikohtuasjas käsitletav õigusnorm kehtestab sellise süsteemi korraldamise eest, mis viib kokku kliendid ja isikud, kes ilma loata osutavad reisijate maanteeveo teenuseid, niisugused kriminaalkaristused nagu vangistus, rahaline karistus, kutse- või tegevusalal tegutsemise keeld, ettevõtja ettevõtete sulgemine ja vara konfiskeerimine.
- 17 Põhikohtuasjas seisneb käsitletav teenus selles, et nutitelefoni rakenduse abil viiakse tasu eest kokku mittekutselised autojuhid ja isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, ning nimetatud teenuse raames, nagu on välja toodud käesoleva kohtuotsuse punktis 10, määrab teenuse osutaja kindlaks tariifid, võtab kliendilt iga sõidu eest tasu, millest ühe osa kannab edasi sõiduki mittekutselisele juhile, ja väljastab arved.
- 18 Euroopa Kohtul on ühe tsiviilvaidluse raames algatatud eelotsusemenetluses olnud võimalus täpsustada oma 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsuses Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, EU:C:2017:981), kuidas sellist teenust liidu õiguses juriidiliselt kvalifitseerida.
- 19 Euroopa Kohus järeltas kõigepealt, et vahendusteenus, mis võimaldab edastada nutitelefoni rakenduse abil veoteenuse broneerimise andmeid reisija ja isikliku sõidukiga vedu teostava mittekutselise juhi vahel, vastab põhimõtteliselt kriteeriumidele, mille põhjal saaks selle kvalifitseerida „infoühiskonna teenuseks“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 2 tähenduses (20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, punkt 35).
- 20 Samas märkis Euroopa Kohus, et selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasjas käsitletud vahendusteenus ei olnud ainult vahendusteenus, mis seisneb isikliku sõidukit kasutava mittekutselise juhi ja linnas ühest kohast teise sõita sooviva isiku kokkuviimises nutitelefoni rakenduse abil (vt selle kohta 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, punkt 37).
- 21 Sellega seoses tuvastas Euroopa Kohus, et asjaomase äriühingu pakutud vahendusteenus oli lahutamatu seotud tema poolt loodud selliste linnatransporditeenuste pakkumisega, mis ei ole ühistransport, võttes esiteks arvesse asjaolu, et äriühing andis kasutada rakenduse, ilma milleta ei oleks asjaomased juhid saanud veoteenuseid osutada ja linnas ühest kohast teise sõita soovinud isikud nende juhtide teenuseid kasutada, ning teiseks asjaolu, et äriühingul oli otsustav mõju sellele, millistel tingimustel need juhid teenust osutasid, kuivõrd ta kehtestas maksimaalse sõiduhinna, võttis kliendilt sõidu eest tasu ja kandis seejärel osa sellest tasust üle mittekutselisele autojuhile ning omas teatavat kontrolli sõidukite ja nende juhtide kvaliteedi ning juhtide käitumise üle, mis võis vajaduse korral tuua kaasa juhtide väljaarvamise (vt selle kohta 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, punktid 38 ja 39).
- 22 Euroopa Kohus järeltas nende andmete põhjal, et nimetatud kohtuasjas käsitletud vahendusteenust tuli pidada lahutamatuks osaks üldisest teenusest, mille põhikomponent oli veoteenus, ning järelikult ei saanud seda kvalifitseerida mitte „infoühiskonna teenuseks“ direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 2

tähenduses, vaid „transpordi valdkonna teenuseks“ direktiivi 2006/123 artikli 2 lõike 2 punkti d tähenduses (vt selle kohta 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, punkt 40).

- 23 Sellest järeldas Euroopa Kohus eelkõige, et direktiiv 2006/123 asjaomast vahendusteenust ei reguleeri, sest transpordi valdkonna teenused kuuluvad nimetatud direktiivi artikli 2 lõike 2 punkti d kohaselt teenuste hulka, mis on sõnaselgelt selle kohaldamisalast välja jäetud (vt selle kohta 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, punkt 43).
- 24 See järeldus kehtib samadel põhjustel ka põhikohtuasjas käsitletava vahendusteenuse kohta, kuna Euroopa Kohtu käsutuses olevatest andmetest nähtub, et see teenus ei erine olemuslikult teenusest, mida on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse punktis 21, kuid eelotsusetaotluse esitanud kohus peab seda siiski kontrollima.
- 25 Seega, kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrolli tulemusel ei selgu vastupidist, ei kuulu selline õigusnorm, nagu on käsitlusel põhikohtuasjas ja millele tuginetakse kõnealust vahendusteenust pakkuva äriühingu suhtes algatatud kriminaalmenetluses, direktiivi 2006/123 kohaldamisalasse.
- 26 Järelikult ei saa kõnealust õigusnormi kvalifitseerida infoühiskonna teenuseid puudutavaks eeskirjaks direktiivi 98/34 artikli 1 tähenduses ja selle suhtes ei kehti nimetatud direktiivi artikli 8 lõike 1 esimese lõiguga kehtestatud kohustus sellest komisjonile eelnevalt teatada.
- 27 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimuse esimesele osale vastata, et direktiivi 98/34 artiklit 1 ja direktiivi 2006/123 artikli 2 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette kriminaalkaristuse sellise süsteemi korraldamise eest, mis viib kokku kliendid ja isikud, kes teostavad tasulist reisijate maanteevedu väiksemate kui 10kohaliste sõidukitega, omamata selleks luba, puudutab „transpordi valdkonna teenust“ niivõrd, kuivõrd seda kohaldatakse vahendusteenuse suhtes, mida osutatakse nutitelefoni rakenduse abil ja mis moodustab lahutamatu osa üldisest teenusest, mille põhikomponent on veoteenus. Selline teenus ei kuulu kõnealuste direktiivide kohaldamisalasse.
- 28 Arvestades küsimuse esimesele osale antud vastust, ei ole vaja vastata selle teisele osale, mis lähtub eeldusest, et sellisest õigusnormist oleks tulnud osas, milles seda kohaldatakse sellise teenuse suhtes, nagu on käsitluse all põhikohtuasjas, direktiivi 98/34 artikli 8 lõike 1 esimese lõigu kohaselt teatada.

## Kohtukulud

- 29 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ), artiklit 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 2 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik õigusnorm, mis näeb ette kriminaalkaristuse sellise süsteemi korraldamise eest, mis viib kokku kliendid ja isikud, kes teostavad tasulist reisijate maanteevedu väiksemate kui 10kohaliste sõidukitega, omamata selleks luba, puudutab „transpordi valdkonna teenust“ niivõrd, kuivõrd seda kohaldatakse**

**vahendusteenuse suhtes, mida osutatakse nutitelefonil rakenduse abil ja mis moodustab lahutamatu osa üldisest teenusest, mille põhikomponent on veoteenus. Selline teenus ei kuulu kõnealuste direktiivide kohaldamisalasse.**

Allkirjad